

Наша СЛОВА

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 47 (1510) 25 ЛІСТАПАДА 2020 г.

100-годдзе Андрэя Макаёнка

12 лістапада спаўнілася 100 гадоў з дня нараджэння беларускага драматурга, сцэнарыста, перакладчыка, грамадскага дзеяча Андрэя Макаёнка.

Нарадзіўся Андрэй Ягоравіч у в. Борхаў Рагачоўскага раёна. Скончыў Журавіцкую сярэднюю школу. Удзельнічаў у Вялікай Айчыннай вайне, быў цяжка паранены.

Пачаў друкавацца з 1946 года. Аўтар аднаактовых п'ес "Перад сустрэчай" (1950), "Жыццё патрабуе" (1950), "Аксеніна цялушка" (1951), "Крымінальная справа" (1951), "Першае пытанне" (1952). Напісаў шмат сатырычных камедый. Сярод іх - "Выбахайце, калі ласка", якая ўбачыла свет у 1953 годзе і мела неверагодны поспех. Пасля трыумфу Макаёнак пакінуў журналістыку і цалкам прысвяціў сябе літаратурнай дзейнасці. Толькі ў 1966-1978 гадах ён згадзіўся на пасаду галоўнага рэдактара часопіса "Нёман", таму што яна дазваляла спрыяць папулярызаванні сучаснай беларускай літаратуры.

У розныя гады драматургам былі напісаны сатырычныя камедыі "Каб людзі не журыліся" (1957), "Лявоніха на арбіце" (1961), "Таблетку пад язык" (1972), "Святая прастата" (1974), сентыментальны фельетон "Верачка", трагікамедыі "Зацоканы апостал" (1969), "Трыбунал" (1970), "Пагарэльцы" (1980), "Дыхайце эканомна" (1982). Выйшлі зборнікі п'ес "Перад сустрэчай. Жыццё патрабуе" (1951), "Камедыі" (1961), "П'есы" (1974), "Кінасцэнарыі" (1989) і інш. Андрэй Макаёнак - аўтар кінааповесці "Твой хлеб" (1956), кінасцэнарыяў мастацкіх фільмаў "Шчасце трэба берагчы" (па матывах аповесці А. Кулакоўскага "Нявестка", 1958), "Рагаты бастыён" (па п'есе "Лявоніха на арбіце",

Марка з купонам

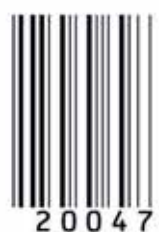
1964), "Пасля кірмашу" (па матывах п'есы Янкі Купалы "Паўлінка", 1972), дакументальных фільмаў "У адзінай сям'і" (1957), "Кандрат Крапіва" (1961).

А. Я. Макаёнак узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга, "Знак Пашаны", Кастрычніцкай Рэвалюцыі і шматлікімі медалямі, а таксама званнем "Народны пісьменнік БССР". Макаёнак з'яўляецца лаўрэатам Літаратурнай прэміі імя Янкі Купалы і Дзяржаўнай прэміі БССР імя Якуба Коласа.

Беларускае грамадства, занятае больш пільнымі справамі, фактычна замаўчала 100-годдзе пісьменніка, адзваліся толькі некаторыя СМІ. Але вось Белпошта выпусціла марку і канверт першага дня. Дызайн маркі распрацава-

Канверт першага дня

ла Алена Мядзведзь. Мастак - Таццяна Дольская. У аддзяленні паштовай сувязі № 1 г. Менска (магазін "Філатэлія") прайшло спецагашенне штэмпелем "Першы дзень" з фіксаванай датай на канверце "Першы дзень". Мастак канверта "Першы дзень" Т. Дольская, дызайн канверта і штэмпеля А. Мядзведзь.

Наш кар.

Геніяльны рамантык беларускай літаратуры XX стагоддзя

90 гадоў з дня нараджэння Уладзіміра Караткевіча

Селёта ў краіне творчымі конкурсамі і мастацкімі выставамі шырока адзначаецца 90-годдзе з дня нараджэння Уладзіміра Караткевіча.

Беларускі паэт, прэзаік, драматург, публіцыст, перакладчык, сцэнарыст, класік беларускай літаратуры Уладзімір Сямёнавіч Караткевіч нарадзіўся 26 лістапада 1930 года ў Оршы.

Ён з'яўляецца адной з найбольш вядомых постацей у беларускай літаратуры другой паловы XX стагоддзя. "Асабліва заслуга Уладзіміра Караткевіча - у распрацоўцы гістарычнай тэматыкі. Ён узняў шырокія пласты нацыянальнай гісторыі, перааду дух мінулых эпох, стварыў адметныя характары, раскрыў багаты духоўны свет сваіх герояў і звязаў іх асабісты лёс з лёсам народным. Для Беларусі ён выканаў тую гістарычную місію, што Вальтэр Скот у Англіі, Генрых Сянкевіч у Польшчы, Алоіс Грасек у Чэхіі", - адзначаў даследчык творчай спадчыны пісьменніка, літаратуразнавец Анатоль Верабей.

Творчасць Уладзіміра Караткевіча вызначаецца рамантычнай скіраванасцю, высокай мастацкай культураю, патрыятычным пафасам і гуманістычным гучаннем. Пісьменнік істотна ўзбагаціў беларускую літаратуру ў тэматычных і жанравых адносінах, напоўніў яе інтэлектуальным і філасофскім зместам.

Найбольш вядомыя такія творы аўтара, як аповесці "Дзікае паляванне караля Стаха", "Сівая легенда", раманы "Каласы пад сярпом тваім", "Хрыстос прызямліўся ў Гародні", "Чорны замак Альшанскі", нарыс "Зямля пад белымі крыламі".

Продкі Караткевіча былі шляхецкага саслоўя і паходзілі з беларускага Падняпроўя, з Рагачова, Мсціслава, Магілёва і іншых гарадоў. Адзін са сваякоў пісьменніка па матчынай лініі, паводле сямейнай легенды - Тамаш Грынкевіч, браў удзел у паўстанні 1863-1864 гадоў. Паўстанцы пад яго камандаваннем былі разбіты, а яго самога расстралялі ў Рагачове. Гэтую гісторыю Караткевіч апісаў у эпілогу рускамоўнай аповесці "Предистория" (бел.: "Перадгісторыя"), і ў пралого рамана "Нельга забыць" ("Леаніды не вернуцца да Зямлі").

Уладзімір Караткевіч нарадзіўся ў сям'і інтэлігентаў Бацька - Сямён Цімафеевіч (1887-1959), паходзіў са старадаўняга, але збыднелага шляхецкага роду, якому раней належаў засценак Караткевічы. Сямён Цімафеевіч закончыў гарадское вучылішча ў Оршы, яшчэ падлеткам сам зарабляў сабе на жыццё, працаваў у казначэйстве, служыў у царскай арміі пісарам, пасля працаваў інспектарам па бюджэце ў Аршанскім раённым фінансавым аддзеле. Маці - Надзея Васільеўна (1893-1977), якая паходзіла з роду Грынкевічаў, пасля заканчэння Марыінскай гімназіі ў Магілёве некаторы час працавала настаўніцай у сельскай школе пад Рагачовам, пасля выхаду замуж занялася хатняй гаспадаркай. Маці добра ведала сусветную літаратуру, бацька цудоўна спяваў. Адночы, адказваючы на пытанне анкеты, пісьменнік адзначыў, што яго сваякі былі людзі спявучыя, вельмі музыкальныя, многія - з добрымі галасамі, з апаўдальным талентам. У сям'і Караткевічаў было трое дзяцей - Уладзімір, яго старэйшы брат

Валерый (1918 - загінуў у 1941 годзе), старэйшая сястра Наталля (у шлюбе - Кучкоўская; 1922-2003)

У дзіцячыя гады сваяцкае асяроддзе шмат у чым уздзейнічала на Уладзіміра. Вялікі ўплыў аказаў дзед па лініі маці Васіль Юльянавіч Грынкевіч (1861-1945), чалавек з багатым жыццёвым вопытам, у свой час даслужыўся да губернскага казначэя. Васіль Грынкевіч быў дасціпным апаўдальнікам, ад якога ўнук пачуў шмат казак і народных паданняў, пераняў любоў да прыроды.

Пазней дзед стане прататыпам Данілы Загорскага-Вежы ў рамане "Каласы пад сярпом тваім". Ад свайго дзеда Уладзімір пачуў легенду "Маці Ветру" пра падзеі Крычаўскага паўстання 1743-1744 гадоў. Многія расповеды дзеда сталі крыніцай для будучых твораў Уладзіміра.

Уладзімір навучыўся чытаць вельмі рана, у тры з паловай гады. У дзяцінстве не толькі любіў слухаць казкі і розныя гісторыі, якія яму чыталі старэйшыя, але імкнуўся дадумваць развіццё сюжэтаў. З самага ранняга дзяцінства цікавіўся гісторыяй, асабліва гісторыяй Беларусі. У дзіцячыя гады разнастайнасць яго талентаў выявілася і ў схільнасці да малявання, якая захавалася на ўсё жыццё. Таксама ён меў абсалютны слых, некаторы час займаўся ў музычнай школе. Моцна любіў прыроду; у дзяцінстве адной з яго любімых кніг была кніга Альфрэда Брэма "Жыццё жывёл".

У доме Караткевічаў было шмат кніг - і дзядулі, і кнігі бацькоў, і яго. У шэсць гадоў ім былі напісаны першыя вершы. Трохі пазней паспрабаваў пісаць аповяданні, якія сам жа і ілюстравалі. Яшчэ ў даваенныя гады ён адправіў ліст Карнею Чукоўскаму, на які атрымаў адказ.

Малады Караткевіч таксама цікавіўся тэатрам, разумеў мову ідыш, пра што сведчаць успаміны яго старэйшай сястры Наталлі Кучкоўскай: "Зрэдку ў наш горад прыязджаў яўрэйскі тэатр. Паколькі яўрэйская мова гучала на аршанскіх вуліцах штодня, мы без перакладчыка спакойна глядзелі ўвесь рэпертуар, які складаўся паводле вядомых твораў Шолам-Алейхема: "Блукаючыя зоркі", "Тэўе-малочнік", "Хлопчык Мотл", - і атрымоўвалі вялікую асалоду".

(Заканчэнне на ст. 2.)

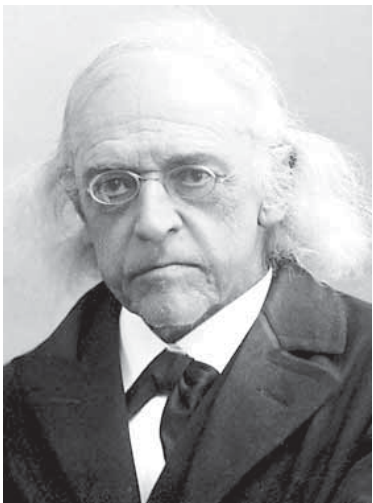
А як у Германіі?

Нобелеўскія лаўрэаты Германіі па літаратуры

Нобелеўская прэмія па літаратуры (швед. Nobelpriset i litteratur) - прэстыжная ўзнагарода, якая штогод уручаецца Нобелеўскім фондам за дасягненні ў вобласці літаратуры. Адна з пяці Нобелеўскіх прэмій, заснаваных Альфрэдам Нобелем у яго тастаманце, напісаным 27 лістапада 1895 года ў Парыжы.

Нобелеўская прэмія па літаратуры прысуджаецца штогод з 1901 года. Па стане на 2020 год было прысуджана 117 прэмій, з іх 16 - жанчынам. Усяго 8 раз узнагароджанне не праводзілася: у 1914, 1918, 1935, 1940-1943 гадах, 2018. Першым лаўрэатам у 1901 годзе стаў французскі паэт і эсэіст Сюлі-Прудом.

Нобелеўскую прэмію па літаратуры атрымалі (паводле нашых звестак) 10 германскіх пісьменнікаў. У некаторых з іх двойное грамадзянства, але ўсе яны - нямецкамоўныя.

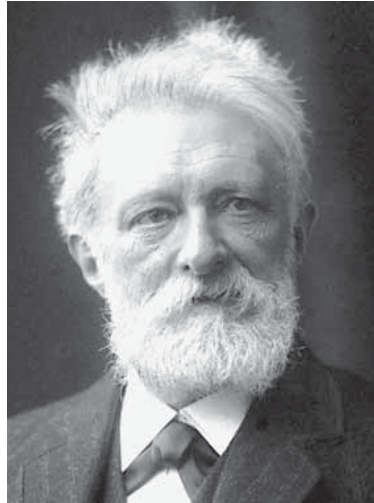

1902 год

Тэадор Мамзен (1817-1903)

"Аднаму з выдатных гістарычных пісьменнікаў, пярэ якога належыць такая манументальная праца, як "Рымская гісторыя"

Крысціян Маціяс Тэадор Мамзен (ням. Theodor Mommsen; 30 лістапада 1817, Гардынг, Шлезвіг-Гальштэйн - 1 лістапада 1903, Берлін) - нямецкі гісторык, філолаг-класік, юрыст і палітык фрызскага паходжання. Нарадзіўся ў сям'і лютэранскага пастара Енса Мамзена. Рос у горадзе Бад-Альдэсла, у прыходзе якога служыў яго бацька. Пачатковую адукацыю атрымаў дома, але затым наведваў чатыры гады гімназію Крысціянніом у Альтоне...

1908 год

Рудольф Эйкен (1846-1926)

"За сур'езныя пошукі праўды, усепаганіцальную сілу думкі, шырокі далягляд, жывасць і пераканаўчасць, з якімі ён адстойваў і развіваў ідэалістычную філасофію"

Рудольф Хрыстаф Эйкен (ням. Rudolf Christoph Eucken; 5 студзеня 1846, Аўрых, Прусія - 15 верасня 1926, Ена, Веймарская рэспубліка) - нямецкі філосаф. Нарадзіўся ў сям'і рана памерлага паштовага працаўніка і дачкі святара. Дзякуючы клопатам маці, атрымаў добрую адукацыю ў гімназіі і Гетынгенцкім універсітэце, дзе вывучаў класічную філасофію і старажытную гісторыю, затым у Берлінскім універсітэце...

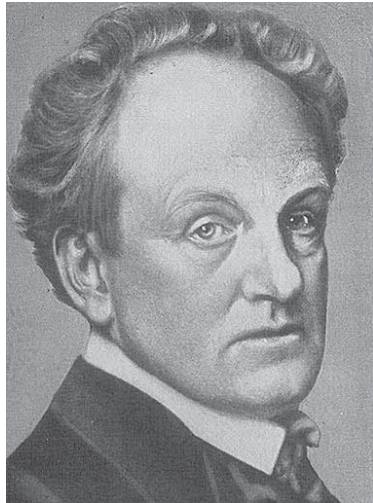

1910 год

Паўль Гейзе (1830-1914)

"За мастацкасць, ідэалізм, якія ён дэманстраваў на працягу свайго шматгадовага і прадуктыўнага творчага шляху як лірычны паэт, драматург, раманіст, аўтар сусветна вядомых навэл"

Паўль Ёган Людвіг фон Гейзе (ням. Paul Johann Ludwig von Heyse; 15 сакавіка 1830, Берлін, Прусія - 2 красавіка 1914, Мюнхен, Баварыя), паэт, драматург, перакладчык, раманіст, пісьменнік, мастак. Яго бацька, Карл Вільгельм Людвіг Гейзе, быў прафесарам класічнай філалогіі, а маці, Юлія Гейзе - дачка прыдворнага прускага ювеліра Якоба Саламона. Хейзе быў студэнтам гімназіі Фрыдрых-Вільгельма да 1847 года...

1912 год

Герхарт Гаўптман (1862-1946)

"Першым чынам у знак прызнання плённай, разнастайнай і бліскучай дзейнасці ў вобласці драматычнага мастацтва"

Герхарт Ёган Роберт Гаўптман (ням. Gerhart Johann Robert Hauptmann; 15 лістапада 1862, Оберзальцбрун - 6 чэрвеня 1946, Агнетэндорф) - нямецкі драматург. Нарадзіўся ў Ніжняй Сілезіі ў сям'і ўладальніка гасцініцы Роберта Гаўптмана і яго жонкі Марыі. У дзяцінстве Герхарт праславіўся вялікім фантазёрам. Спачатку вучыўся ў вясковай школе, затым з вялікай цяжкасцю паступіў у рэальную вучэльню ў Брэслаў. Пазней паступіў у Енскі ўніверсітэт...

1929 год

Томас Ман (1875-1955)

"Першым чынам за вялікі раман "Будэнброкі", які стаў класікай сучаснай літаратуры, і папулярнасць якога няўхільна расце"

Паўль Томас Ман (ням. Paul Thomas Mann; 6 чэрвеня 1875, Любек - 12 жніўня 1955, Цурых) - нямецкі пісьменнік, эсэіст, майстар эпічнага рамана. Самы знакаміты прадстаўнік свайго сямейства, багатага вядомымі пісьменнікамі, нарадзіўся ў сям'і замужнага любекскага купца Томаса Ёгана Генрыхса Мана (1840-1891), які займаў пасаду гарадскога сенатара. Маці Томаса, Юлія Ман (народжаная дэ Сільва-Брунс) (1851-1923) паходзіла з сям'і з бразільскімі каранямі...

1946 год

Герман Гесе (1877-1962)

"За натхнёную творчасць, у якой выяўляюцца класічныя ідэалы гуманізму, а таксама за бліскучы стыль"

Герман Гесе (ням. Hermann Hesse; 2 ліпеня 1877, Кальв, Германская імперыя - 9 жніўня 1962, Мантаньёла, Швейцарыя) - нямецкі пісьменнік і мастак. Нарадзіўся ў сям'і нямецкіх місіянераў. Яго маці Марыя Гундарт (1842-1902) была дачкой тэолага Германа Гундарта. Бацька, Ёганес Гесе (1847-1916), быў балтыйскім немцам з эстляндскага горада Пайдэ, служыў некаторы час місіянерам у Індыі, затым працаваў у выдавецтве Гундарта ў Кальве, дзе і пазнаёміўся з Марыяй. З ранніх гадоў дзяцей выхоўвалі ў духу піетызму, які пановаў у доме Гесе...

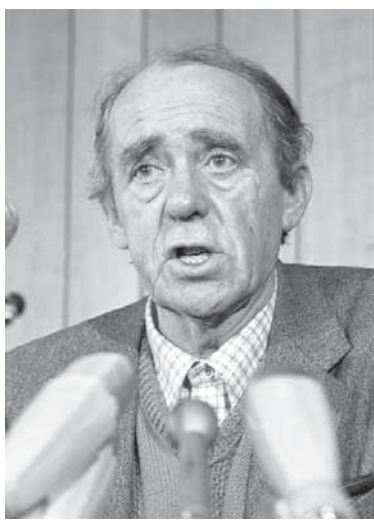

1966 год

Нэлі Захс (1891-1970)

"За выдатныя лірычныя і драматычныя творы, якія даследуюць лёс габрэйскага народа"

Нэлі Захс (ням. Nelly Sachs; 10 снежня 1891, Шэнеберг (Берлін) - 12 траўня 1970, Стакгольм) - нямецкая паэтка, празаік і драматург. Нарадзілася ў габрэйскай сям'і. У 1940 годзе эмігравала ў Швецыю. Яе першая паэтычная складанка выйшла ў 1947 годзе ва Усходнім Берліне пад назвай "У жылі смерці" ("In den Wohnungen des Todes"). У гэтых вершах, як і ў п'есе "Элі" ("Eli", 1943), заяўлены ўсе асноўныя тэмы, развітыя затым у складанках "Зорнае зацьменне" ("Sternverdunkelung", 1949), "І ніхто не ведае, як далей" ("Und niemand weiss weiter", 1957) і інш...

1972 год

Генрых Бёль (1917-1985)

"За творчасць, у якой спалучаецца шырокі ахоп рэчаіснасці з высокім мастацтвам стварэння характараў і якая стала важным унёскам у адраджэнне нямецкай літаратуры"

Генрых Тэадор Бёль (ням. Heinrich Theodor Boll; 21 снежня 1917, Кельн - 16 ліпеня 1985, Лангенбройх) - нямецкі пісьменнік, перакладчык і сцэнарыст. Ганаровы грамадзянін Кельна (1983). Нарадзіўся ў шматдзетнай каталіцкай сям'і чырвонадрэўшчыка Віктара Бёля і Мары Бёль (Герман). З 1924 па 1928 год вучыўся ў каталіцкай школе, затым - у кельнскай гімназіі кайзера Вільгельма. Улетку 1939 года Бёль паступіў у Кельнскі ўніверсітэт, але ўжо ўвосень яго прызвалі ў Вермахт...

1999 год

Гюнтар Грас (1927-2015)

"За тое, што яго гулівыя і змрочныя прынавесці асвятляюць забытую выяву гісторыі"

Гюнтар Вільгельм Грас (ням. Gunter Wilhelm Grass; 16 кастрычніка 1927, Вольны горад Данцыг (цяпер Гданьск) - 13 красавіка 2015, Любек, Германія) - нямецкі пісьменнік, скульптар, мастак і графік. Грас быў чальцом аб'яднання нямецкамоўнай аўтараў "Група 47" (ням. Gruppe 47). Дзякуючы дэбютнаму рамана "Бляшаны барабан" (ням. Die Blechtrommel, 1959 год) атрымаў міжнароднае прызнанне як выдатны нямецкі пісьменнік паваннага перыяду. Дзякуючы сваёй вядомасці і папулярнасці, ён публічна каментываў палітычныя і грамадскія падзеі...

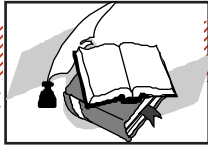

2009 год

Герта Мюлер (1953)

"За творчасць, якая з засяроджанасцю ў паэзіі і шчырасцю ў прозе апісвае жыццё бяздольных"

Герта Мюлер (ням. Herta Müller; нар. 17 жніўня 1953, Ніцкідорф, Банат, Румынія) - нямецкая паэтка і пісьменніца, грамадскі дзеяч, мастак. Нарадзілася ў сям'і, якая належала да адной з груп нямецкамоўнай меншасці Румыніі (так званыя банатскія швабы). Яе дзед быў фермерам і гандляраром, бацька падчас вайны служыў у войсках СС. Маці пасля заняцця Румыніі савецкімі войскамі была як немка дэпартавана ў лагер на тэрыторыі Украіны, вызвалена ў 1950 годзе. У 1987 годзе Герта разам з мужам, пісьменнікам Рыхардам Вагнерам, пераехала ў ФРГ і пасялілася ў Заходнім Берліне...

100 гадоў Слуцкаму Збройнаму Чыну

Заява Партыі БНФ да Дня Герояў 2020
7 лістапада 2020 г.

Свабода. Незалежнасць. Адраджэнне.

Сто гадоў таму, 27 лістапада 1920 году, распачаўся Слуцкі Збройны Чын. У гэты дзень нашыя продкі выступілі на змаганне за сваю дзяржаву - Беларускую Народную Рэспубліку.

У бой рушылі Слуцкі і Грозаўскі палкі Першай Слуцкай брыгады стральцоў БНР.

"Тым, што пайшлі паміраць, каб жыла Бацькаўшчына" - з гэтымі словамі, вышытымі на бела-чырвона-белых штандарах, простыя хлопцы са Слуцкіны пайшлі ў бой супраць добра ўзброеных акупантаў. Гэты гераічны збройны чын случкаю тады засведчыў і расейскім бальшавікам, і ўсяму астатняму свету:

беларусы гатовыя змагацца за сваю незалежнасць!

Паўстанцы на працягу месяца давалі адпор бальшавіцкай навалі з Усходу. Апошнія аграды случкаю сышлі з поля бітвы толькі ў студзені 1921 года. Партызанскія аграды працягвалі змаганне яшчэ некалькі гадоў.

Яны змагаліся за сваю і Айчыны! Яны не чакалі ні ад каго дапамогі!

Яны самі вырашалі свой лёс! Яны паклалі свае жыцці за Беларусь, за нас, за цябе!

Беларуская дзяржава нараджалася ў крывавых пакутах, і наш беларускі вольны дух, які тады ажыў, не згасаў больш аніколі. На поле барацьбы за случкамі выходзілі і выходзяць наступныя пакаленні змагароў за Беларусь.

Героі назаўсёды застануцца ў нашай памяці. Слуцкія паўстанцы ішлі змагацца з верай у сваю праўду, бо ведалі, што няма большай каштоўнасці ў чалавека за волю сваю і свайго народа.

Угадайма сёння гераізм нашых продкаў і выкажам ім з глыбіні сэрца ўдзячнасць беларускага народа за іхні яскравы чын.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

ВЕЧНАЯ ПАМЯЦЬ ГЕРОЯМ СЛУЦКАГА ЗБРОЙНАГА ЧЫНУ!

Навіны Германіі

Улады Германіі дамовіліся пра квоты для жанчын у кіраўніцтве кампаній

Партыі, якія ўваходзяць ва ўрад Германіі, дамовіліся ўвесці абавязковыя квоты на прысутнасць жанчын у вышэйшым кіраўніцтве нямецкіх кампаній. Пра гэта паведамляе Financial Times.

Кіраўнічы блок ХДС/ХСС, які ўзначальваецца канцлерам Ангелай Меркель, прышоў да дамовы з сацыял-дэмакратамі, што ў складзе кіраўніцтва кампаній, у якое ўваходзяць тры і больш чалавекі, павінна быць мінімум адна жанчына. Як піша выданне, ініцыятыву ўспрынялі як "вялікі крок на шляху да палавой роўнасці".

Ініцыятыва таксама мяркуе, што ў кампаніях, кантрольны пакет акцый якіх належыць ураду, не меней за 30% месцаў у наглядальных радах дастануцца жанчынам. Жаночыя квоты ўсталявалі і для дзяржорганаў у сферах аховы здароўя, пенсійнага забеспячэння, страхавання. Па дадзеных Мініюста, рашэнне будзе прынята кабмінам ФРГ у найбліжэйшыя месяцы.

Міністр па справах сям'і, пажылых грамадзян, жанчын і моладзі Германіі Францыска Гіфай назвала гэта рашэнне гістарычным прарывам. "Мы ставім крыж на вольных ад жанчын кіраўніцтвах буйных кампаній", - заявіла яна. Гіфай адзначыла, што дзейнічаюць з 2015 года добраахвотная квота на прысутнасць жанчын у шэрагах дырэктараў не прынесла эфекту.

ФТ піша, што рашэнне ўрада ўстрымавала буйны нямецкі бізнес. Па меркаванні прадстаўнікоў кампаній, усталяванне абавязковай квоты на жанчын у кіраванні з'яўляецца ўмяшаннем ва ўнутраныя справы арганізацыі. Акрамя таго, існуе дэфіцыт жанчын-спецыялістаў, якія б падыходзілі для кіраўнічых пасадаў.

Па дадзеных шведска-германскага фонду AllBright, доля жанчын у кіраванні кампаній у Германіі складае 12,8%, што ніжэй за аналагічны паказчык у іншых краінах. Да прыкладу, у ЗША жанчыны займаюць 28,6% кіраўнічых пасадаў, у Вялікабрытаніі - 24,5%, у Швецыі - 24,9%.

У 2019 годзе часопіс Organization Science прышоў да высновы, што фундатары звязваюць

знаходжанне ў кіраўніцтве кампаній жанчыны са зніжэннем прыбытку.

Даследчыкі прааналізавалі дадзеныя пра 1889 кампаній і іх прыбытковасці на працягу 14 гадоў. Высветлілася, што калі ў раду дырэктараў траплялі жанчыны, то акцыі кампаній часта гублялі ў кошыце, у сярэднім падзенне доўжылася два гады. Са з'яўленнем кожнай новай жанчыны ў раду дырэктараў рынковае кошт кампаній памяншаўся на 2,3%.

Нягледзячы на тое што кіраўніцтва кампаній часта вітае гендарную разнастайнасць, пасля прыходу жанчын да кіравання акцыянеры часта спяшаюцца прадаць свае долі ў фірме.

Tut.by.
Фота ілюстрацыйнае.

Пара купляць "Родны край"

Беларускамоўны календар "Родны край" выйшаў сёлета накладам 4500 асобнікаў. Летась было столькі ж. Наклад не зменшыўся, значыць, летась календар раскупілі. Трэба пастарацца і цяпер, а дзе не хопіць, пісаць заяўкі на дадатковую пастаўку. Гэтыя заяўкі дадуць падставу павялічыць наклад на наступны год.

Наш кар.

Харошы старт у Польшчы

Мы прапануем індывідуальную праграму і апеку персанальнага ментара:

- практычны курс для адаптацыі ў Польшчы
- экскурсійная праграма
- знаёмства з польскай гісторыяй, культурай і традыцыямі
- магчымасць пражывання ў нашай міні-гасцініцы
- бясплатная падтрымка ў афармленні візаў і віда на жыхарства ў Польшчы

Ёсць пытанні? Напішыце нам: kontakt@fpiwo.pl
Мы размаўляем на рускай мове.

www. fpiwo pl

Polski Instytut Współpracy Obywatelskiej.
г. Уроцлаў, Польшча

